

og for sig ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse med Spørgsmaalet om Kødkontrol eller Ikke-Kødkontrol.

Saa sagde det ærede Medlem: Ja, men Odense, hvorfor skal Afgiften blive ved i Odense? Forholdet er jo det, at i Odense ere alle de Parter, som kunne antages at være interesserede i Sagen, baade Landboerne og Bybeboerne, enige om det Forhold. Det har ogsaa vist sig under Forhandlingerne i det andet Ting, at der har i sin Tid Odense Kommune, altsaa Bybeboerne, sluttet en Overenskomst med Landboerne i en ret vid Omkreds af Odense, hvorved der er fremkommet ganske særlige Forhold, som ikke ville kunne løses uden store Tab til den ene eller den anden Side eller begge Sider og rimeligvis ikke ville kunne løses uden gennem en meget lang og for den tabende Part maa-ske ret ødelæggende Proces. At man, hvor saadanne Forhold have udviklet sig i Ly af den bestaaende Lovgivning, søger at skabe en Overgangstid, forekommer det mig, at det ærede Medlem som Købstadboer ikke burde kunne have noget imod.

Hvor meget Kontrolafgiften udgør paa hvert Pund Kød, skal jeg lade være usagt, men naar det ærede Medlem sagde, at han mener, at det kødspisende Publikum med Glæde vil betale denne Afgift for at være sikker paa at faa godt Kød, saa tror jeg dog, at det kødspisende Publikum med endnu større Glæde vil være fri for at betale denne Afgift og dog faa det gode Kød.

Endelig mente det ærede Medlem, at dette Lovforslag vilde være til Skade for Byerne derigennem, at Byernes Slagtere vilde blive tvungne til at flytte ud paa Landet, for at de ifølge § 5 kunde faa deres Kød indført uden Afgifter. Men der overser det ærede Medlem jo, at § 5 kun kan benyttes, naar det paagældende Dyr er slagtet paa et af Landbrugsministeren godkendt Eksportslagteri. Hvis altsaa en eller flere Slagtere for at spare Indførselsafgiften vilde flytte ud paa Landet for at benytte § 5, maatte de begynde med at opføre et helt Slagteri ude paa Landet, og det maatte være af et saadant Omfang og af en saadan Indretning, at de kunde faa det godkendt af Landbrugsministeren. Det maatte altsaa være et ret betydeligt Foretagende, hvori de maatte sætte mange Penge, hvis Forrentning og Amortisation maatte være meget uvis. Derfor tror jeg, at selv om det, naar denne Lov vedtages, maatte falde en eller flere Slagtere ind, at det var det

rette at flytte udenfor Byen, vilde de meget hurtigt komme paa det rene med, at de derved kun vilde være komne fra Dy-nen i Halmen.

Stilling: Jeg skal ikke nægte, at det forundrer mig meget at høre den højtærede Minister sige, at Slagtehusene ikke ere opbyggede for Kødkontrollens Skyld, men udelukkende af Hensyn til Slagterne. Lige det modsatte er Tilfældet. Det er jo ligefrem konstateret, at kun naar Dyret slages paa et Slagtehus, altsaa er under Kontrol, lige fra det er i levende Live og indtil Slagtingen er færdig, er Kontrollen saa effektiv, som den skal være. Paa de saakaldte Kødkontrolstationer er Forholdet det, at selv om det er foreskrevet, at en Del af Indmaden skal følge med, kan man, siges det, ved forskellige Transaktioner, ved at bortskære enkelte Dele af Dyrets Indvolde, vildlede Kontrollen, saa den i alt Fald ikke bliver saa effektiv som Kontrollen paa Slagtehusene. Derfor ere ogsaa en Mængde Kommuner, der begyndte med Kødkontrolstationer, gaaede over til Slagtehusene, idet de have ment, at der først derigennem skabtes en betryggende Kontrol.

Ministerens Forsvar for den Begunstigelse, der er vist en enkelt Kommune, synes jeg egentlig beviser, at jeg har Ret. I Odense ere Landboerne og Købstadboerne sammen om Slagtehuset, og Ministeren spurgte, om det i de andre Kommuner skulde være Landboerne eller Købstadboerne, der bære Udgifterne. Hertil skal jeg sige, at de Udgifter, der skulle bæres, bæres paa begge Sider, saa vel af Landboerne, der sælge Kreaturerne, som af Købstadboerne, der købe Kødet. Det forekommer mig, at Ministeren her har bevist, at jeg har Ret, og han kommer derfor til ogsaa at stille sig noget velvilligere til de andre Slagtehusene, ligesom det i § 8 er sket overfor det enkelte Slagtehus. Saaledes haaber jeg ogsaa, han vil stille sig.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem gør gældende, at Slagtehusene i Virkeligheden ere det eneste System, som afgiver en tilstrækkelig Kontrol, saa kan det ærede Medlem, synes det mig, kun have Ret i denne Betragtning, naar han vil hævde, at kun Kødet af de Dyr, der ere slagede paa Kommunens Slagtehus, maa spises i de paagældende Byer, medens alt det Kød, der er slagtet udenfor Byen, altsaa ikke paa Slagtehusene, men